II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2022/486

ze dne 21. ledna 2022,

kterým se mění přílohy I a III nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o metody výpočtu výdajů na veřejnou intervenci

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 ([1]), a zejména na čl. 20 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 ([2]) stanoví podrobná pravidla pro výdaje na veřejnou intervenci v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF). Ustanovení uvedeného nařízení je třeba upravit, aby byla zohledněna skutečnost, že veřejná intervence se používá jen příležitostně.

(2) Část I přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 definuje použitelné úrokové sazby pro financování výdajů na veřejnou intervenci v rámci EZZF.

(3) Za účelem stanovení těchto úrokových sazeb mají členské státy Komisi sdělovat průměrnou úrokovou sazbu, kterou reálně využívaly v průběhu referenčního období. Pokud členský stát nezaznamenal žádné úrokové náklady, protože neměl ve veřejném skladování zemědělské produkty, stanoví Komise referenční úrokovou sazbu na základě průměrných referenčních úrokových sazeb. Pro členské státy, které používají euro, je referenční sazbou evropská mezibankovní nabídková sazba (EURIBOR). Pro členské státy, jejichž měnou není euro, je referenční sazbou mezibankovní nabídková sazba (IBOR).

(4) Vzhledem ke klesajícímu počtu transakcí, na nichž se zakládá sazba EURIBOR, by pro případy, kdy sazba EURIBOR není k dispozici, měla být jako záložní sazba stanovena krátkodobá eurová sazba (€STR). Také členským státům, jejichž měnou není euro, by měla být poskytnuta možnost použít záložní sazbu nahrazující vnitrostátní sazbu IBOR.

(5) V současné době má Komise podle pravidel stanovených v části I přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 pro každé účetní období přijmout prováděcí nařízení, kterým se stanoví úroková sazba, a to i v případech, kdy nedošlo ke změně úrokové sazby a kdy ve veřejném skladování nejsou žádné produkty. V zájmu zjednodušení a účinného využívání zdrojů je vhodné stanovit, že prováděcí nařízení Komise, kterým se stanoví úroková sazba, zůstane v platnosti až do svého zrušení. Komise by proto měla úrokovou sazbu aktualizovat pouze v případě, že dojde k intervenci ve formě veřejného skladování nebo že se očekává intervenční nákup.

([1]) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549.

([2]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o výdaje na veřejnou intervenci (Úř. věst. L 255, 28.8.2014, s. 1).

(6) Příloha III část I bod 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 určuje pravidla pro stanovení použitelných paušálních částek pro Unii v případě, že u daného produktu provádějí veřejné skladování méně než čtyři členské státy. Může se však stát, že u daného produktu provádějí veřejné skladování více než čtyři členské státy, ale méně než čtyři členské státy oznámí své zaznamenané náklady. Aby se předešlo právní nejistotě při stanovování použitelných paušálních částek, mělo by být doplněno ustanovení pro případy, kdy své zaznamenané náklady oznámí méně než čtyři členské státy.

(7) Příloha III část II bod 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 stanoví, že Komise může znovu použít paušální částky, které byly u některého produktu stanoveny dříve, jestliže se v běžném účetním období veřejné skladování neuskutečnilo nebo neuskuteční. V zájmu zjednodušení a účinného využívání zdrojů by se použitelné paušální částky neměly stanovovat pravidelně každý rok. Namísto toho by prováděcí rozhodnutí Komise, kterým se tyto paušální částky stanoví, mělo zůstat použitelné až do svého zrušení.

(8) Přílohy I a III nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy I a III nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 se mění takto:

1) Příloha I část I se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„Pro účely výpočtu finančních nákladů, které má uhradit EZZF za finanční prostředky mobilizované členskými státy pro nákup produktů, stanoví Komise v souladu s čl. 20 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013 jednotnou úrokovou sazbu pro celou Unii. Tato jednotná úroková sazba odpovídá průměru tříměsíčních a dvanáctiměsíčních forwardových sazeb EURIBOR zaznamenaných v průběhu referenčního období šesti měsíců, které stanoví Komise, s jejich příslušným třetinovým a dvoutřetinovým vážením. Není-li sazba EURIBOR k dispozici, použije se průměrná sazba €STR zaznamenaná v průběhu uvedeného šestiměsíčního referenčního období.“;

b) bod 2 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Za účelem stanovení použitelných úrokových sazeb sdělují členské státy Komisi na její žádost průměrnou úrokovou sazbu, kterou reálně využívaly v průběhu referenčního období uvedeného v bodě 1, a to v nejzazší lhůtě stanovené v uvedené žádosti. Pro toto sdělení se použije formulář, který členským státům poskytne Komise.“;

ii) ve třetím pododstavci se písmena a) a b) nahrazují tímto:

„a) pro členské státy, jejichž měnou je euro – tříměsíční sazba EURIBOR, nebo není-li sazba EURIBOR k dispozici, sazba €STR;

b) pro členské státy, jejichž měnou není euro – tříměsíční sazba IBOR použitelná v každém z členských států, nebo není-li v příslušném členském státě sazba IBOR k dispozici, sazba, která sazbu IBOR nahrazuje.“;

c) v bodě 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Úrokové sazby stanovené v prováděcím nařízení Komise přijatém na základě čl. 20 odst. 4 nařízení (EU) č. 1306/2013 se zaokrouhlí na jedno desetinné místo.“;

d) doplňuje se nový bod 4, který zní:

„4. Prováděcí nařízení Komise, kterým se stanoví úroková sazba, uvedené v bodě 3 druhém pododstavci zůstává použitelné až do okamžiku, kdy je zrušeno dalším prováděcím nařízením Komise, kterým se stanoví nová úroková sazba.“

2) Příloha III se mění takto:

a) v části I se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. Jestliže u daného produktu provádějí veřejné skladování méně než čtyři členské státy nebo jestliže méně než čtyři členské státy oznámí náklady na hmotnou operaci související s produktem uvedenou v příloze II, stanoví se paušální částky u tohoto produktu na základě nákladů zaznamenaných v příslušných členských státech. Konečná paušální částka u uvedeného produktu se však nemůže lišit od dříve stanovené částky o více než 2 %.“;

b) v části II se bod 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud se v příslušném účetním období veřejné skladování neuskuteční, zůstává prováděcí rozhodnutí Komise, kterým se stanoví paušální částky, použitelné až do okamžiku, kdy je zrušeno dalším prováděcím rozhodnutím Komise, kterým se stanoví nové paušální částky.“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. ledna 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN